

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-22 ביולי, 2025, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

דיון בהצעה לתקן חשבונאות מספר 46 מכשירים פיננסיים: הכרה, מדידה וגילוי

1. היו"ר מבקש מצדיק להמשיך בהערות הצוות לגבי ההצעה לתקן חשבונאות מספר 46 (להלן- ההצעה לתקן). צדיק מציינת כי סעיף 78 נדון בישיבה הקודמת והתקבלה הצעת חבר ועדה¹ לעניין טבלת מועדי הפירעון לדרוש גילוי לאופן חישוב הסכומים בטבלת מועדי הפירעון מאחר שקיימות מספר סוגיות לגבי אופן חישוב הסכומים (הכללת ריבית או אי הכללתה וכן העובדה שסכומים צמודי מדד או מטבע חוץ או ריבית משתנה מחושבים לפי המדד, שער המטבע או הריבית נכון למועד הדיווח והם אינם סכומים חזויים למועד הפירעון). מצטטת את דרישת הגילוי המוצעת "הגילוי יכלול את מדיניות הישות לגבי הרכב התשלומים בטבלה (רק קרן או קרן וריבית) וכן את אופן חישוב הסכומים (לדוגמה, סכומים צמודים למדד מחירים לצרכן, ריבית משתנה, סכומים במטבע חוץ)". שואלת אם יש הערות. **הנוכחים מסכימים לנוסח המוצע.**
2. צדיק מסכמת כי לסעיף 78(א) תוסף דרישת הגילוי "הגילוי יכלול את מדיניות הישות לגבי הרכב התשלומים בטבלה (רק קרן או קרן וריבית) וכן את אופן חישוב הסכומים (לדוגמה, סכומים צמודים למדד מחירים לצרכן, ריבית משתנה, סכומים במטבע חוץ)".
3. צדיק מציינת כי בסעיף 77 נדרש גילוי לערך בספרים לפי קבוצות של מכשירים פיננסיים. שואלת אם יש לדרוש פיצול בין הקבוצה של השקעה במכשירים הוניים שנמדדים בעלות (לדוגמה, השקעה במניות רגילות שאין להן מחיר מצוטט ושהישות בחרה למדוד אותן בעלות עד שתהיה ראייה לשווים ההוגן בעסקה) לבין הקבוצה של חוזים קשורים למכשירים הוניים שנמדדים בעלות או בעלות מופחתת (אופציות או אגרות חוב שאין להן או למניות הרגילות שאליהן הן ימומשו או יומרו מחיר מצוטט ושהישות בחרה למדוד אותן בעלות או בעלות מופחתת עד שתהיה ראייה לשווים ההוגן).
4. משתתף² שואל אם המדידה תעודכן לשווי הוגן בשתי הקבוצות. צדיק משיבה כי אם לחברה יש השקעה במניות רגילות והשקעה באופציות שימומשו לאותן מניות רגילות, כאשר תהיה ראייה לשווי ההוגן של המניות יידרש עדכון הן להשקעה במניות רגילות והן להשקעה באופציות. מוסיפה כי ייתכן שחברה מחזיקה במניות רגילות של חברה א ובאופציות של

¹ ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

² ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

חברה ב ובמקרה כזה העדכון לא יהיה בהכרח באותו עיתוי. המשתתף בדעה שיש להציג
בנפרד. חבר ועדה אחר מסכים.

5. **צדיק מסכמת כי בסעיף 77 יידרש פיצול בין השקעות במכשירים הוניים הנמדדים בעלות
לבין השקעות בחוזים קשורים למכשירים הוניים הנמדדים בעלות או בעלות מופחתת.**

6. צדיק מציינת כי סעיף 74 קובע כי "כאשר ההצגה בדוח על המצב הכספי של מכשיר פיננסי
שונה מצורתו המשפטית של המכשיר, הישות תכלול בביאורים לדוחות הכספיים הסבר
בדבר מהות המכשיר." שואלת אם יש דוגמה למכשיר. היו"ר בדעה שהסעיף ברור מספיק
ואין צורך בדוגמה. **מוסכם על הנוכחים.**

7. צדיק מציינת כי סעיף 113 עוסק בתיקונים לגילוי דעת 51 ולסיווג של תזרימי המזומנים בגין
נגזרים וגידור. מוסיפה כי הסעיף קובע:

(א) תזרימי מזומנים לרכישה של נגזרים וממימוש של נגזרים יסווגו לפעילות שוטפת, אם
הנגזרים מוחזקים למסחר.

(ב) כאשר חוזה מהווה גידור של פוזיציה הניתנת לזיהוי, תזרימי המזומנים בגין החוזה
מסווגים באופן זהה לזה של תזרימי המזומנים בגין הפוזיציה המגודרת.

(ג) תזרימי מזומנים אחרים לרכישה של נגזרים וממימוש של נגזרים יסווגו בהתאם
לעקרונות של ג"ד זה.

8. צדיק מציינת כי הצוות הציע לא להתייחס לתזרימי המזומנים מגידור בדומה ל-IFRS, כדי
לא להחמיר מעבר לדרישות ה-IFRS. בדעה כי יש להתייחס לכך בתקן למרות הערת הצוות.

9. חבר ועדה נוסף מציין כי קיימת התייחסות ב-IFRS לגידור חשבונאי, אך לא לגידור כלכלי,
וניתן להתאים את הנוסח לנוסח הקיים ב-IAS 7.

10. חבר הוועדה בדעה כי יש לכלול התייחסות הן לגידור כלכלי והן לגידור חשבונאי. חבר
הוועדה הנוסף מציין כי מאחר שה-IFRS אינו מתייחס לגידור כלכלי, קביעה לגבי סיווג
תזרימי המזומנים תהווה החמרה. חבר הוועדה בדעה כי אין המדובר בהחמרה וכי דוח
תזרימי המזומנים אמור להיות הדוח הכלכלי וקביעה כי הסיווג של תזרימי המזומנים מגידור
כלכלי בהתאם לסיווג תזרימי המזומנים מהפוזיציה המוגדרת היא נאותה וכלכלית. היו"ר
וחבר ועדה רביעי מסכימים עם חבר הוועדה.

11. חבר הוועדה האחר שואל אם המשפט שנוסף הוא שהסיווג יהיה בהתאם לעקרונות התקן.
צדיק משיבה בחיוב ומציינת כי בנוסף בסעיף (ב) במקום התייחסות ל"חוזה המטופל
כגידור" כפי שמופיע בתקינה הבינלאומית, בסעיף מוצע "חוזה המהווה גידור", כך שהסעיף
יחול לא רק על גידור חשבונאי אלא גם על גידור כלכלי.

12. חבר הוועדה האחר בדעה כי לא ניתן להבין מסעיף (ב) שמדובר גם על גידור כלכלי, מאחר שהתייחסות בתקן חשבונאות לגידור עשויה להשתמע כגידור חשבונאי. חבר הוועדה בדעה כי הניסוח ב- IAS 7 אינו "גידור חשבונאי".
13. חבר הוועדה האחר בדעה שאין להתייחס לגידור כלכלי ואין להחמיר מעבר לתקינה הבינלאומית כפי שהוועדה נהגה במקומות אחרים בתקן. בדעה כי סעיף (ג) לפיו יש לסווג את תזרימי המזומנים בהתאם להוראות ג"ד הוא מספיק וכל חברה תפעיל את שיקול דעתה בסיווג תזרימי מזומנים.
14. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי העובדה שגידור כלכלי עומד או לא עומד בתנאים לחשבונאות גידור לא צריכה להשפיע על הסיווג בדוח על תזרימי המזומנים. חבר הוועדה מסכים.
15. חבר הוועדה הנוסף וחבר ועדה חמישי מסכימים עם חבר הוועדה האחר שיש להשאיר לחברות שיקול דעת בסיווג של תזרימי מזומנים מגידור כלכלי. המשתתף מסכים עם חבר הוועדה האחר כי התייחסות לגידור בתקן חשבונאות משמעה גידור חשבונאי. חבר הוועדה הרביעי לא מסכים ומציין כי המילה גידור בתקן חשבונאות אינה מכילה רק גידור חשבונאי. משתתף אחר מציין כי ניתן להבהיר זאת.
16. חבר הוועדה מציין כי גידור הוא מושג כלכלי שמקורו אינו בחשבונאות. בדעה כי התייחסות לגידור בתקן חשבונאות היא הן לגידור חשבונאי והן לגידור שאינו מקיים את התנאים לגידור חשבונאי. מוסיף כי ניסוח כגון גידור הכשיר לחשבונאות גידור או גידור המטופל כחשבונאות גידור מתייחס לגידור חשבונאי.
17. המשתתף מסכים עם חבר הוועדה שדוח תזרים הוא דוח כלכלי ולכן יש לסווג את תזרימי המזומנים מגידור כלכלי בהתאם לסיווג של תזרימי המזומנים מהפוזיציה המגודרת.
18. צדיק מסכמת כי חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה האחר בדעה כי אין לקבוע את אופן הסיווג של תזרימי מזומנים מגידור כלכלי ואילו חבר הוועדה וחבר הוועדה הרביעי בדעה שיש לקבוע את אופן הסיווג של תזרימי מזומנים מגידור כלכלי. היו"ר מצטרף לעמדת חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה החמישי וחבר הוועדה האחר.
19. **צדיק מסכמת כי במסגרת התיקון לג"ד 51 לא תיכלל קביעה לגבי אופן הסיווג של תזרימי המזומנים מגידור כלכלי והניסוח יותאם ל- IAS 7.**
20. צדיק מציינת כי הצוות העיר כי בסעיף (א) קיימת התייחסות ל"מוחזק למסחר" ואין הגדרה ל"מוחזק למסחר" בתקינה הישראלית. היו"ר וחבר הוועדה החמישי בדעה שאין להוסיף הגדרה. חבר הוועדה האחר בדעה שממילא לחברות פרטיות לא יהיו החזקות כאלה.
21. **צדיק מסכמת כי לא תוסף הגדרה בג"ד 51 ל"מוחזק למסחר".**

22. צדיק מציינת כי במסגרת הפרדת הטיפול החשבונאי בנכסים ובהתחייבויות נדרשה הפרדה גם של מחויבויות למתן הלוואה ומחויבויות לקבלת הלוואה. שואלת אם יש להתייחס למחויבויות כאלה שהן רלוונטיות בעיקר למוסדות פיננסיים או לחברות גדולות ולא לחברות פרטיות קטנות. חבר הוועדה מציין כי קיימות חברות אשראי חוץ בנקאי שמיישמות תקינה ישראלית ואחרות מיישמות IFRS. בדעה כי אין ליצור הבדל לעומת IFRS בנושא זה. צדיק מציינת כי ב-IFRS קיימת התייחסות למחויבויות למתן הלוואות ספציפיות ואילו בהצעה לתקן ההתייחסות היא לכלל המחויבויות למתן הלוואות. מוסיפה כי המחויבויות למתן הלוואות יכולות להיות הן נכס והן התחייבות.
23. משתתף נוסף מציין כי מחויבות היא התחייבות וייתכן שהכוונה היא לזכאות לקבלת הלוואה. בדעה כי לא ניתן לחייב חברה לקחת הלוואה אם שיעור הריבית בשוק ירד. חבר הוועדה האחר מציין כי ייתכן מצב שבו יש קו אשראי שחברה מחויבת לתת לחברה אחרת, אך הוא בפוזיציה של נכס כי הריבית השתנתה.
24. משתתף רביעי מציין כי בדרך כלל מדובר על זכות לקחת אשראי. מוסיף כי אם קיימת מחויבות לזמן ארוך לתת אשראי היא יכולה להיות נכס או התחייבות בהתאם לשינויי הריבית בשוק.
25. צדיק מציינת כי המשמעות היא שיש להתייחס למחויבויות למתן אשראי הן בצד הנכסים והן בצד ההתחייבויות. המשתתף הרביעי מסכים למרות שמציין שהמצב הנפוץ ביותר הוא שזכות ללקיחת אשראי תהווה נכס.
26. משתתף חמישי מציין כי לכל עסקה יש שני צדדים ואם לחברה יש זכות ללקיחת אשראי לבנק יש מחויבות לתת אשראי. מוסיף כי קיימות פרשנויות ב-IFRS כתוצאה מהחריג לגבי מחויבויות למתן הלוואה לפיהן בנסיבות אלה גם מי שזכאי למשוך את הלוואה יכול שלא לטפל בזכותו כנכס פיננסי או כנגזר.
27. היו"ר מציין כי בהתאם למסמך לדיון למחויבות לקבלת הלוואה אין התייחסות בתקינה הבינלאומית. המשתתף החמישי מציין כי אינו מכיר מצב שבו חברה מתחייבת לקבל הלוואה. בדעה שאין להתייחס לכך.
28. היו"ר בדעה כי ניתן לא להתייחס בתקן הן למחויבות למתן הלוואה והן למחויבות לקבלת הלוואה.
29. המשתתף הרביעי מציין כי המצב הנפוץ הוא מחויבות למתן הלוואה כאשר לצד שכנגד יש אופציה לקבל הלוואה. המשתתף החמישי מסכים ומציין כי בדרך כלל המחויבות היא של הגוף הפיננסי ולצד שכנגד יש זכות לקבל הלוואה. המשתתף החמישי והמשתתף הרביעי בדעה שיש להתייחס רק למצב זה בתקן.

30. חבר הוועדה החמישי מסכים עם היו"ר שאין להתייחס למחויבות לקבלת הלוואה בתקן מאחר שאין התייחסות לכך בתקינה הבינלאומית ואין מדובר במצב נפוץ.
31. המשתתף הנוסף מציין כי אם לא תהיה התייחסות ולחברה תהיה מחויבות למתן הלוואה או זכות לקבלת הלוואה היא תפנה לפרקטיקה או לתקינה הבינלאומית.
32. חבר הוועדה האחר מציין כי אם לא תהיה התייחסות ספציפית המשמעות היא שמדובר בנגזר ושיש למדוד אותו בשווי הוגן דרך רווח או הפסד. מוסיף כי ההתייחסות הספציפית מהווה הקלה בדרישות המדידה.
33. צדיק שואלת אם יש הסכמה לא להתייחס בתקן למחויבות לקבלת הלוואה. **הנוכחים מסכימים.**
34. צדיק שואלת אם יש הסכמה להתייחס למחויבות למתן הלוואה הן בצד הנכסים והן בצד ההתחייבויות. המשתתף הנוסף מציין כי הכוונה היא מצד המלווה ומצד הלווה. חבר הוועדה החמישי שואל אם מחויבות למתן הלוואה לא תהיה תמיד התחייבות.
35. המשתתף החמישי מביא דוגמה שחברה יזמית המדווחת לפי תקינה ישראלית מתקשרת בהסכם עם חברת אשראי חוץ בנקאית המדווחת גם לפי תקינה ישראלית. מוסיף כי בהתאם להסכם נקבעים תנאי האשראי וחברת האשראי מתחייבת להעמיד אשראי לחברה היזמית בשנה הקרובה. מציין כי לחברת האשראי יש מחויבות למתן הלוואה ולחברה היזמית יש זכות. מציין כי אם לא יקבעו הוראות ספציפיות, המשמעות היא שמדובר בנגזר ותידרש מדידה בשווי הוגן. מוסיף כי ב-IFRS 9 ההתייחסות בסעיפי התחולה היא רק לצד שהתחייב, אך בהתאם לפרשנות הקיימת גם הצד שיש לו זכות יכול שלא לטפל בזכות זו כנגזר.
36. חבר הוועדה האחר מסכים עם המשתתף החמישי שנדרשת החרגה מתחולה כדי למנוע את הצורך במדידה בשווי הוגן. מוסיף כי לאחר מכן ניתן לאמץ את דרישות המדידה ב-IFRS 9 לגבי מחויבויות למתן הלוואה.
37. המשתתף הרביעי מציע להחריג הן את המחויבות והן את הזכות, במקום להסתמך על פרשנויות. המשתתף הנוסף מציין כי החרגה כזו תמנע את האפשרות הקיימת ביישום התקינה הבינלאומית למדוד את הזכות בשווי הוגן.
38. צדיק מציינת כי בהצעה לתקן אין החרגה מתחולת התקן, אלא החרגה ממדידה בשווי הוגן הן במדידה לראשונה והן במדידה העוקבת.
39. חבר הוועדה הנוסף מוסיף כי במדידה העוקבת הדרישה היא למדוד לפי הגבוה מבין העלות בניכוי הפחתה לבין הסכום שיש להכיר בו בהתאם לתקן חשבונאות מספר 10.

40. **צדיק מסכמת כי ההתייחסות למחויבות לקבלת הלוואה תושמט מההצעה לתקן וההתייחסות למחויבות למתן הלוואה תישאר בצד ההתחייבות בלבד. מוסכם על הנוכחים.**
41. צדיק מציינת כי בהצעה לתקן היתה התייחסות הן לחוזי ערבות פיננסית שהונפקו והן לחוזי ערבות פיננסית שנרכשו. מוסיפה כי כתוצאה מפיצול הטיפול בנכסים ובהתחייבות עולה השאלה אם יש להשאיר את ההתייחסות לחוזי ערבות פיננסית שנרכשו.
42. חבר הוועדה הנוסף מציין כי ב-9 IFRS אין התייחסות לחוזי ערבות פיננסית שנרכשו ובהתאם לפרשנויות יש לבחון את הנסיבות שבהם נרכשה הערבות (לעיתים מהווה חלק משיעור הריבית האפקטיבי של המכשיר ולעיתים מוכר כנכס נפרד). מוסיף כי היו בנושא זה דיונים ב-IFRIC בעבר. בדעה שאין לקבוע שמדובר בכל מקרה בנכס.
43. חבר הוועדה האחר בדעה כי אין להתייחס לערבויות שנרכשו לאור העובדה שגם ב-9 IFRS אין לכך התייחסות. חבר הוועדה הרביעי והיו"ר מסכימים.
44. **צדיק מסכמת כי תושמט ההתייחסות לערבויות שנרכשו מההצעה לתקן.**
45. צדיק מציינת כי סעיף 17 קובע את העיקרון למדידה לראשונה של התחייבויות פיננסיות לפיו הן ימדדו בשווי הוגן בניכוי עלויות עסקה שניתן לייחס במישרין להנפקת ההתחייבות אלא אם כן ההתחייבות נמדדת בשווי הוגן דרך רווח או הפסד במדידה העוקבת. מוסיפה כי מעיקרון המדידה הוחרגו 3 מקרים. מציינת כי בסעיף 18 נקבע כי אופן הטיפול בחריגים – מדידה לראשונה בסכום התמורה שהתקבלה. שואלת אם יש לציין במפורש שהמדידה היא בסכום התמורה שהתקבלה בניכוי עלויות עסקה שניתן לייחס במישרין, מאחר שהמדידה העוקבת אינה בשווי הוגן דרך רווח או הפסד.
46. חבר הוועדה הרביעי בדעה שזה משתמע מסעיף 17, אך אינו מתנגד להוספת ההתייחסות לעלויות עסקה בסעיף 18 כדי שיהיה ברור יותר. חבר הוועדה הנוסף בדעה שיש להוסיף התייחסות לעלויות עסקה בסעיף 18.
47. **צדיק מסכמת כי בסעיף 18 תוסף התייחסות לצורך בניכוי עלויות עסקה המתייחסות במישרין.**
48. צדיק מציינת כי סעיף 115 (ד) מתייחס לתוספת סעיף 17א לגילוי דעת 68 שנועד למנוע ספירה כפולה של הפסדים בגין ערבות שנתנה חברה מחזיקה לחברה מוחזקת שלה. מציינת כי הוחלט שערבות פיננסית שהנפיקה חברה מחזיקה לחברה מוחזקת שלה תהיה בתחולת תקן חשבונאות מספר 46 והמשמעות היא שהמדידה העוקבת תהיה לפי הגבוה מבין הסכום שהוכר לראשונה כשהוא מופחת לאורך תקופת הערבות לבין ההתחייבות הנדרשת בהתאם לתקן חשבונאות מספר 10. מוסיפה כי השאלה היתה אם ההכרה בהתחייבות בגין ערבות תהיה כנגד רווח או הפסד והוחלט לגבי ערבות שניתנה לחברה מוחזקת כי ההכרה

בהתחייבות תהיה כנגד ההשקעה (ולא ישירות כנגד רווח או הפסד) ולאחר מכן תבוצע בחינה לירידת ערך של ההשקעה. מצטטת את הסעיף "תשלומים בפועל ו/או תשלומים צפויים בגין ערבות פיננסית שהונפקה לחברה כלולה שהוכרה בגינה הפרשה בדוחות הכספיים של החברה המחזיקה בהתאם לתקן חשבונאות מספר 46, מכשירים פיננסיים: הכרה, מדידה וגילוי יוכרו כהוצאה, אלא אם כן ג"ד זה או תקן אחר מאפשר או דורש הכרה בהם כהרחבה של ההשקעה באותה חברה כלולה."

49. היו"ר מציין כי הסעיף אינו קובע באילו מקרים יש להכיר בהוצאה ובאילו מקרים יש לזקוף כנגד ההשקעה. מציע לקבוע כי אם החברה המחזיקה צופה החזר מהחברה המוחזקת יש להכיר בהשקעה ואם לא תוכר הוצאה.

50. המשתתף הנוסף בדעה כי בהתאם לחוק הערבות, הערב נכנס בנעלי הנושה ויש לו זכות לקבל מזומן ולכן הנכס הוא נכס פיננסי ולא חלק מההשקעה. מוסיף כי ייתכן שמדובר בנכס לזמן קצר. המשתתף הרביעי מסכים. המשתתף החמישי מציין כי אם החברה המחזיקה היתה מעמידה הלוואה לחברה המוחזקת היא היתה נדרשת למדוד את ההלוואה בשווי הוגן.

51. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי הנושא נדון בישיבות קודמות והניסוח מאפשר הן הכרה בהפסד והן זקיפה לחשבון ההשקעה בהתאם לנסיבות. היו"ר בדעה כי לא ניתן להבין מהנוסח כי הזקיפה לרווח או הפסד או לחשבון ההשקעה היא בהתאם לנסיבות.

52. המשתתף החמישי מציע לשנות את הנוסח כך שיובן כי הקביעה אם יוכר נכס או תיזקף הוצאה היא בהתאם לנסיבות. חבר הוועדה מסכים ומציין כי ג"ד 68 אינו מתייחס להכרה בנכס בגין ערבות ולכן ההפניה בסיפא אינה מתאימה.

53. חבר הוועדה הרביעי מסכים לניסוח "תשלומים בפועל ו/או תשלומים צפויים בגין ערבות פיננסית שהונפקה לחברה כלולה שהוכרה בגינה הפרשה בדוחות הכספיים של החברה המחזיקה בהתאם לתקן חשבונאות מספר 46, מכשירים פיננסיים: הכרה, מדידה וגילוי יוכרו כהוצאה או כהרחבה של ההשקעה באותה חברה כלולה בהתאם לנסיבות."

54. צדיק שואלת מה עמדת הנוכחים לגבי הערת המשתתף הנוסף כי אין המדובר בהרחבה של ההשקעה אלא בנכס פיננסי. המשתתף הרביעי מבהיר כי כאשר הערבות מומשה למעשה החברה המוחזקת חייבת לחברה המחזיקה את הסכום שבו מומשה הערבות ומדובר בנכס פיננסי.

55. המשתתף החמישי מציין כי בעת ההכרה בהפרשה בגין ערבות גם בהתאם ל-IFRS (שדורש מדידה לראשונה לפי שווי הוגן) יש להתחשב בסכומים שהחברה המחזיקה צופה לקבל מהחברה המוחזקת (מאחר שאם הערבות מחולטת, החברה המחזיקה נכנסת בנעלי הנושה).

המשתתף הרביעי מסכים ומציין כי הסעיף אינו משקף את הצורך בהכרה בנכס פיננסי, אלא קובע כי מדובר על הרחבת ההשקעה. המשתתף החמישי מסכים.

56. היו"ר מציע לקבוע "תשלומים... יוכרו כהוצאה או כנכס בהתאם לנסיבות".
57. המשתתף הנוסף בדעה כי סעיף כזה אינו תורם, שכן אינו קובע מתי יוכר כהוצאה ומתי יוכר כנכס. היו"ר בדעה שאם ניתן לגבות יוכר נכס ואם לא, תוכר הוצאה. המשתתף החמישי מציין כי ב-99% כאשר ניתנה ערבות לחברה כלולה והערבות חולטה תהיה כבר בספרים הפרשה ולכן יוכר נכס בגין הפרש שבין הפרשה לבין המזומן ששולם, מאחר שהחברה המחזיקה נכנסת בנעלי הנושה. בדעה כי במרבית המקרים לא תהיה השפעה על רווח או הפסד במועד חילוט הערבות.
58. צדיק מציינת כי סעיף 17א המוצע אינו עוסק בשלב חילוט הערבות אלא במועד ההכרה בהתחייבות פיננסית או בתשלום בגין הערבות ללא הכרה בהתחייבות פיננסית.
59. המשתתף האחר מציין כי מצב שבו הערבות חולטה מעלה שאלה אם אכן קיים צפי לגבות את תזרימי המזומנים מהנכס הפיננסי. המשתתף החמישי מסכים שנדרשת בחינה.
60. המשתתף הרביעי מציין כי בעת קביעת גובה ההתחייבות בגין הערבות הובאה בחשבון ההסתברות לגבי הסכומים שניתן יהיה לגבות מהגוף הנערב.
61. צדיק מציעה להחליף בנוסח הסעיף המוצע את המילים "כהרחבה של ההשקעה" במילים "כנכס פיננסי" ואת המילה "מאפשר" להחליף במילה "דורש".
62. חבר הוועדה הרביעי מצטרף למשתתף החמישי ולמשתתף הרביעי שבעת ההכרה בהתחייבות בגין ערבות יש להכיר בנכס פיננסי אשר יימדד לירידת ערך. בדעה כי אין צורך בהתייחסות לחלופה של הכרה בהוצאה, אלא לאחר ההכרה בנכס פיננסי נדרשת בחינה לירידת ערך. המשתתף הנוסף מסכים ומציין כי מדובר בנכס פיננסי ולא בהשקעה בחברה כלולה.
63. המשתתף האחר מציין כי יש הבדל אם החברה המחזיקה בחברה הכלולה מספקת ערבות או שמדובר על צד שלישי. מציין כי חברה מחזיקה מספקת את הערבות בכובעה כמשקיע.
64. המשתתף הרביעי מציין כי ההטבה שניתנה היא במועד מתן הערבות ואותה יש למדוד בשווי הוגן ולאחר מכן יש לטפל בערבות כמו כל ערבות אחרת, כלומר החברה המחזיקה היא כמו כל נושה אחר.
65. המשתתף החמישי מציין כי במועד העמדת הערבות (אלא אם כן החברה הכלולה נתנה שירותים), יש למדוד את השווי ההוגן של הערבות ולהכיר בהתחייבות פיננסית כנגד חשבון

ההשקעה. מוסיף כי בקביעת השווי ההוגן יש להביא בחשבון את ההסתברות שאם הערבות תחולט ייווצר נכס פיננסי ומה גובהו. מוסיף כי במהלך תקופת הערבות ועד לחילוטה השינויים בהתחייבות הפיננסית יזקפו לרווח או הפסד ובמועד החילוט יוכר נכס פיננסי כנגד סגירת ההתחייבות הפיננסית.

66. חבר הוועדה הרביעי מסכים עם המשתתף החמישי כי הטיפול במועד העמדת הערבות הוא הרחבת ההשקעה בחברה הכלולה כנגד הכרה בהתחייבות פיננסית בגין הערבות.

67. המשתתף הרביעי מוסיף כי לאורך תקופת הערבות ועד לחילוטה, השווי ההוגן של הערבות מביא בחשבון את ההסתברות שהערבות תחולט ואת התמורה שניתן יהיה לגבות מהחברה הכלולה, כלומר סכום ההתחייבות בגין הערבות הוא הנטו של ההתחייבות בניכוי הסכומים שהחברה צופה לגבות. חבר הוועדה הרביעי מסכים ומציין כי בעת חילוט יש להכיר בנכס פיננסי ולבחון ירידת ערך שלו.

68. חבר הוועדה הרביעי מביא דוגמה שחברה נתנה ערבות של 100 מיליון ש"ח והשווי ההוגן הוא 5 מיליון ש"ח. שואל אם החברה צופה שהערבות תחולט היא מכירה בהתחייבות בסך 100 מיליון. המשתתף הרביעי משיב כי ההתחייבות תעמוד של 100 מיליון בניכוי הסכום שהחברה צופה שהיא תוכל לגבות מהחברה שלה היא נתנה את הערבות (לדוגמה, 100-20=80). מוסיף כי בעת חילוט הערבות יוכר נכס פיננסי בסך 20. חבר הוועדה הרביעי מסכים ומציין כי אם לא הוכרה התחייבות בגין הערבות יוכר נכס פיננסי של 20 והוצאה של 80.

69. המשתתף החמישי מציין כי ההוצאה תהיה קטנה יותר בגובה הפרמיה שהוכרה בהכרה לראשונה (2). מוסיף כי בעת העמדת הערבות, השווי ההוגן של הערבות ייזקף לחשבון ההשקעה כנגד התחייבות בגין ערבות בסך 2. מציין כי במהלך תקופת הערבות עד לחילוט יוכר הפסד בסך 78 כנגד הגדלת ההתחייבות ובעת החילוט יוכר נכס פיננסי בסך 20, ההתחייבות בגין הערבות בסך 80 תחויב והחברה תשלם מזומן בסך 100.

70. היו"ר שואל אם בתקן יש התייחסות לחוזה ערבות פיננסית שניתנה לצד שלישי. מציע לקבוע כי בניגוד לטיפול בחוזה ערבות פיננסית לצד שלישי שבו הפרמיה מתקבלת ומוכרת כנגדה התחייבות, במקרה של ערבות לחברה כלולה יש להכיר בהרחבה של ההשקעה כנגד התחייבות בגין ערבות. המשתתף הרביעי מבהיר כי טיפול זה הוא בגין השווי ההוגן של הערבות במועד ההכרה לראשונה (הפרמיה הרעיונית).

71. חבר הוועדה האחר מסכם כי בניגוד לערבות שניתנה לצדדים שלישיים שבגינה תתקבל תמורה עבור העמדת הערבות, בערבות לחברה כלולה בדרך כלל לא מתקבלת תמורה. מוסיף כי יש לנסח מחדש את סעיף 17א כדי להבהיר שההתחייבות בגין הערבות במועד ההכרה לראשונה היא כנגד חשבון ההשקעה ולאחר מכן מיושמים הכללים הרגילים של התקן. חבר הוועדה הנוסף מסכים ומציין כי נדרשת התייחסות רק למועד ההכרה לראשונה.

72. צדיק מציעה את הניסוח הבא "במועד ההכרה לראשונה בערבות פיננסית שהונפקה לחברה כלולה שטופלה בהתאם לתקן חשבונאות מספר 46, השווי ההוגן של הערבות יוכר כהרחבה של ההשקעה בחברה הכלולה." המשתתף הרביעי מוסיף כי אם התקבלה פרמיה מהחברה הכלולה, למעשה לא תהיה שכבה נוספת של השקעה.
73. המשתתף הנוסף בדעה כי בדוחות הכספיים סולו הטיפול בחברה בת הוא דומה לטיפול בחברה כלולה ולכן מציע להתייחס לחברה מוחזקת ולא לחברה כלולה.
74. היו"ר מציין כי הסעיף מתייחס למדידה העוקבת וכעת דנים במדידה לראשונה. חבר הוועדה האחר והמשתתף הרביעי מציינים כי המדידה העוקבת של ערבות לחברה כלולה היא זהה למדידה העוקבת של כל ערבות אחרת וכי ההבדל היחיד הוא במועד ההכרה לראשונה.
75. חבר הוועדה האחר מציין כי למרות שהחברה המחזיקה לא מקבלת פרמיה או עמלת ערבות, קיימת דרישה למדוד את ההתחייבות בגין הערבות בשווי הוגן.
76. צדיק מציינת כי הוועדה החליטה שלא לדרוש מדידה לראשונה בשווי הוגן של ערבות שהונפקה, אלא לפי עלות, כלומר אם לא התקבלה פרמיה לא תוכר הרחבה של ההשקעה ולא תוכר ההתחייבות בגין הערבות במדידה לראשונה. מוסיפה כי במדידה העוקבת נדרשת מדידה לפי הגבוה מבין הסכום שהתקבל בניכוי סכומים שהוכרו כהכנסות לבין ההתחייבות הנדרשת בהתאם לתקן חשבונאות מספר 10.
77. חבר הוועדה האחר מציין כי המדידה לראשונה נקבעה כהקלה פרקטית. מוסיף כי לגבי מדידה לראשונה של ערבות לגורמים חיצוניים הפרמיה שנקבעה אמורה לשקף שווי הוגן. מציין כי במקרה של ערבות לחברה כלולה בדרך כלל לא נגבית פרמיה.
78. המשתתף החמישי בדעה כי יש לדרוש מדידה לראשונה של ערבות לחברה כלולה בשווי הוגן. המשתתף מסכים ומציין כי ההכרה לראשונה תהיה כנגד ההשקעה בחברה הכלולה.
79. המשתתף הרביעי מציין כי מדידה של הערבות לפי עלות משמעה הכרה בהפסד מייד לאחר המדידה לראשונה במקום הכרה בהשקעה נוספת.
80. חבר הוועדה האחר מציין כי ייתכן שבשונה מההקלה הפרקטית לגבי ערבויות לצדדים שלישיים לגבי ערבות לחברה כלולה יש לדרוש מדידה בשווי הוגן בהכרה לראשונה.
81. המשתתף הנוסף מציין כי בדוגמאות יש התייחסות לערבות שהונפקה לצד שלישי לטובת צד קשור לישות ונקבע כי ההתחייבות נמדדת לראשונה בסכום הפרמיה שהתקבלה או בסכום הפרמיה שהתקבלה בתוספת ערך נוכחי לפרמיות שיתקבלו בעתיד. בדעה כי לגבי ערבות לחברה כלולה, אם לא התקבלה פרמיה אין לפרש פירוש דווקני ויש להכיר בערבות בשווי הוגן (זאת בדומה לרכוש קבוע או מלאי שמתקבל ללא תמורה מחברה כלולה אשר אמור

להימדד לפי עלות). בדעה כי יש לנקוט בגישת שתי העסקאות כלומר החברה המוחזקת שילמה עבור הערבות והחברה המחזיקה השקיעה את אותו סכום בחברה המוחזקת.

82. המשתתף האחר שואל מה הטיפול אם הסכום שהתקבל אינו משקף שווי הוגן. המשתתף הנוסף מציין כי יש להכיר בהפרש כהטבה. המשתתף האחר מציין כי המשמעות היא שבכל מקרה נדרשת בחינה של השווי ההוגן. המשתתף הנוסף מסכים ומציין כי הבחינה נדרשת בכל עסקה עם צד קשור.

83. המשתתף החמישי מסכים עם המשתתף הנוסף. בדעה כי לא אמור להיות הבדל בין מצב שבו החברה המחזיקה יחד עם יתר בעלי המניות העמידו ערבויות לחברה המוחזקת לבין מצב שבו כל אחד מבעלי המניות לקח בעצמו הלוואה ונתן אותה לחברה המוחזקת. מוסיף כי אם מדובר בחברת פרויקט ויש ליווי פיננסי, הבנק יספק את המימון לחברת הפרויקט ותידרש ערבות של בעלי המניות. מציין כי במקרים רבים אחרים כל בעל מניות נוטל הלוואה (מאחר שהחברות המחזיקות הן איתנות יותר ויכולות להשיג תנאים טובים יותר מהבנק לדוגמה ריבית של 6%) ונותן את ההלוואה לחברת הפרויקט באותם תנאים. מוסיף כי אם חברת הפרויקט היתה נוטלת הלוואה מהבנק ישירות היא הייתה נדרשת לשלם ריבית של 8%. בדעה כי לפי תקן חשבונאות מספר 46 החברה המחזיקה צריכה למדוד את ההשקעה בהלוואה בשווי ההוגן, כלומר תזרימי המזומנים מהוונים לפי שיעור ריבית של 8% וההפרש בין סכום ההלוואה לבין הערך הנוכחי יוכר כהשקעה בחברה המוחזקת (לדוגמה סך 5). מציין כי לחלופין אם החברה המחזיקה ויתר בעלי המניות היו מנפיקים לחברה המוחזקת ערבות, הטיפול החשבונאי צריך להיות זהה כלומר אמורה להיות אותה זקיפה לחשבון ההשקעה בחברה המוחזקת כנגד הכרה בהתחייבות בגין הערבות (בסך 5).

84. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי יש לקבוע שכל העסקאות (הלוואות, ערבויות וכו') שהחברה המחזיקה מבצעת עם החברה המוחזקת שלה צריכות להימדד בשווי הוגן. מוסיף כי מדובר על שינוי בהחלטה קודמת של הוועדה.

85. המשתתף הרביעי מציין כי ייתכן שהתשובה לשאלה נובעת מהטיפול החשבונאי שיינקט על ידי החברה המוחזקת, כלומר אם החברה המוחזקת נדרשת להכיר בקרן הון בגין ההטבה שהתקבלה מהחברה המחזיקה. חבר הוועדה הרביעי משיב בחיוב. המשתתף הרביעי משיב כי לפיכך, אפילו ברמה הטכנית, בחברה המחזיקה נדרשת הכרה בגידול בחשבון ההשקעה כנגד ההתחייבות בגין הערבות (בשווי הוגן).

86. המשתתף החמישי מציין כי החברה המוחזקת במקרה של ערבות לא בהכרח תמדוד את ההטבה בשווי הוגן. מציין כי השאלה היא אם יחידת החשבון היא הערבות או ההלוואה עם הערבות.

87. המשתתף הרביעי מציין כי יש למנוע משיכה כפולה של הפסדים. חבר הוועדה הרביעי מסכים. בדעה כי התקבלה החלטה בעבר שכהקלה פרקטית לא לדרוש מדידה של הערבות

בשווי הוגן. מציין כי אם יוחלט למדוד בשווי הוגן, המדידה בשווי הוגן תחול גם על הלוואות שהחברה המחזיקה נתנה לחברה המוחזקת.

88. המשתתף החמישי מציין כי ניתן כהקלה פרקטית לא לדרוש מדידה בשווי הוגן של ערבויות. מוסיף כי בדוגמה שניתנה המשמעות היא שהחברה המוחזקת תידרש למדוד את הלוואה בשווי הוגן מאחר שלא ניתנה הקלה כלשהי ולהכיר בקרן הון ולפיכך גם החברה המחזיקה תידרש להכיר בגידול בהשקעה.

89. חבר הוועדה הרביעי מציין כי כשהחברה המוחזקת מקבלת הלוואה בריבית של 3% מהחברה המחזיקה היא מניחה שההלוואה היא בשווי הוגן ולא בודקת זאת. בדעה כי המדידה הנאותה ביותר היא מדידה בשווי הוגן ואם קיימת הסכמה ניתן לשנות את ההחלטה הקודמת ולתקן את ההצעה לתקן.

90. המשתתף הרביעי מציין כי אם בחברה המוחזקת אין קרן הון אז עדיף שיוכר הפסד אשראי באופן מיידי במקום לפרוס זאת דרך רווחי אקוויטי, משיקולי עלות ותועלת, אך נדרשת סימטריה בטיפול החשבונאי בין החברה המחזיקה לבין החברה המוחזקת.

91. המשתתף החמישי מציין כי ניתן לספק לחברות פרטיות הקלה פרקטית לגבי מדידת שווי הוגן של ערבות לחברה מוחזקת במועד ההכרה לראשונה. בדעה כי אם יוחלט על ההקלה הפרקטית, מאחר שמדובר במצב נפוץ, יש להבהיר בדוגמה או בנספח כי חברה מחזיקה שסיפקה ערבות לחברה מוחזקת שלה פטורה ממדידה לראשונה של הערבות בשווי הוגן והמשמעות היא שלאחר ההכרה לראשונה תיתכן הכרה בהפסד אשראי בגין הערבות. חבר הוועדה הרביעי מסכים.

92. צדיק מציינת כי ההקלה האמורה פוטרת את סוגיית הערבות, אך כפי שהמשתתף החמישי ציין קודם לכן הטיפול החשבונאי בעסקה של הלוואה שנותנת חברה מחזיקה לחברה מוחזקת שלה צריך להביא לתוצאות זהות מבחינת ההטבה לעסקה של ערבות לחברה מוחזקת. מציינת כי סעיף 2(א) מחריג מתחולת התקן זכויות זכויות בחברות בנות, בחברות כלולות ובעסקאות משותפות (לרבות זכויות לזמן ארוך המהוות חלק מההשקעה בחברות בנות, בחברות כלולות ובעסקאות משותפות כגון שטרי הון, הלוואות בעלים ומניות בכורה) שמטופלות בהתאם לגילוי דעת מספר 57 דינים וחשבונות כספיים מאוחדים, ולגילוי דעת מספר 68 שיטת השווי המאזני.

93. חבר הוועדה האחר בדעה כי ההחרגה היא למכשירים המסווגים בהון של החברה המוחזקת ולא חלה על מכשירי חוב. צדיק משיבה כי במסגרת הדיון דובר גם על פריטים כספיים שסילוקם אינו מתוכנן ואינו סביר להתרחש בעתיד הנראה לעין בהתאם לתקן חשבונאות מספר 13.

94. חבר הוועדה האחר שואל אם יש הגדרה ל"זכויות לזמן ארוך המהוות חלק מההשקעה". צדיק משיבה כי נעשה ניסיון להגדיר זכויות אלה, אך מאחר שלא נמצאה הגדרה הוחלט להשאיר זאת לדיון במסגרת ג"ד 68. חבר הוועדה האחר שואל אם הכוונה היא רק לצד הנכסים או גם לצד ההתחייבויות, מאחר שקיים פרק שלם העוסק במכשירים פיננסיים עם הבעלים. צדיק משיבה כי מדובר מצד החברה המחזיקה.
95. המשתתף הרביעי מציע לספק את ההקלה הפרקטית גם על הערבות והמשמעות היא שיוכר הפסד אשראי גדול יותר בגובה השווי ההוגן של הפרמיה.
96. חבר הוועדה האחר מציין כי משמעות ההחרגה שתקן חשבונאות מספר 46 לא חל על פריטים אלה גם לעניין הכרה בהפסדים מירידת ערך. בדעה כי יש להחריג רק השקעות במכשירים הוניים של החברה המוחזקת. צדיק מציינת כי ההבחנה לא היתה בין מכשירים הוניים למכשירי חוב אלא בין מכשירים שהחברה המחזיקה רואה כחלק מההשקעה שלה לבין מכשירים שאינם חלק מההשקעה. בדעה כי ההחרגה לא חלה על כל הלוואה שנתנה החברה המחזיקה לחברה המוחזקת שלה.
97. חבר הוועדה האחר מציין כי ב-IFRS 9 ההחרגה היא רק לגבי השקעה במכשירים הוניים של החברות המוחזקות.
98. המשתתף החמישי מציין כי ההחרגה היא רק לגבי זכויות המטופלות לפי ג"ד 57 וג"ד 68. חבר הוועדה בדעה כי המשמעות היא לכל השקעה שהחברה המחזיקה רואה בה חלק מההשקעה בהון. המשתתף החמישי מדגיש כי אין הכוונה רק לפריטים כספיים המהווים חלק מההשקעה בהתאם לתקן חשבונאות מספר 13, אלא לכל הפריטים שמיושמים לגביהם ג"ד 57 וג"ד 68.
99. חבר הוועדה האחר שואל אם הלוואה שנתנה החברה המחזיקה לחברה כלולה ולא הוכרו כנגדה הפסדי אקוויטי (אך יוכרו כנגדה הפסדי אקוויטי במידת הצורך) היא בתחולת תקן חשבונאות מספר 46.
100. חבר הוועדה בדעה שההלוואה היא בתחולת תקן חשבונאות מספר 46 עד שנזקפים כנגד ההשקעה בהלוואה הפסדי אקוויטי בהתאם לג"ד 68. חבר הוועדה האחר מציין כי לא ניתן להבין זאת מניסוח סעיף 2(א) או סעיפים אחרים בתקן וכי עשויה להיווצר ספירה כפולה של הפסדים.
101. המשתתף החמישי מציין כי אם מיושמות דרישות תקן חשבונאות מספר 46 ומיושמת גישת השכבות בהקצאת הפסדי אקוויטי תיווצר ספירה כפולה.
102. חבר הוועדה האחר מציע לא להחריג הלוואות לחברה מוחזקת מתקן חשבונאות מספר 46 ולטפל בבעיית הספירה הכפולה של הפסדים.

103. חבר הוועדה הרביעי מסכים עם חבר הוועדה האחר ומציע לטפל בבעיית הספירה הכפולה בעת הדיון בג"ד 68. חבר הוועדה האחר מציין כי בתקופת הביניים יש להימנע מהכרה בהפסדי אשראי בהתאם לתקן חשבונאות מספר 46 ומהכרה בהפסדי אקוויטי כנגד ההשקעה בהלוואות אלה בהתאם לג"ד 68. חבר הוועדה הרביעי מסכים.
104. המשתתף החמישי מציין כי החשש הוא שעסקה שבה החברה המחזיקה ובעלי המניות משקיעים במניות של החברה הכלולה ועסקה שבה החברה המחזיקה ובעלי המניות משקיעים במניות ובהלוואות בעלים או מניות בכורה של החברה הכלולה (שברור שהחברה הכלולה תוכל לפרוע אותן גם בעת פירוק) לא יטופלו מבחינה חשבונאית בצורה זהה כי הלוואות הבעלים ומניות הבכורה יהיו בתחולת תקן חשבונאות מספר 46 ועשוי להיות מצב שלא יוכרו הפסדי האשראי.
105. חבר הוועדה הרביעי מציין כי המשתתף החמישי צודק טכנית, אך מבחינה כלכלית זה לא סביר. מסכים שיש בעיה טכנית מסוימת, אך בדעה שהדיון וקבלת ההחלטה צריכים להתבצע בעת הדיון בג"ד 68. בדעה כי יש להחיל את תקן חשבונאות מספר 46 על כל ההלוואות וניתן יהיה לשנות את ההחלטה לגבי חברות כלולות בעת הדיון בג"ד 68.
106. המשתתף הרביעי מציין כי קביעה כזו בתקן תאפשר מניפולציות.
107. המשתתף החמישי מציין כי קביעה כזו ללא תיקון ג"ד 68 תביא לספירה כפולה של הפסדים מאחר שג"ד 68 דורש הכרה בהפסדים בגובה ההשקעה וזכויות נוספות באותה חברה כלולה. בדעה כי הכוונה בסעיף 2(א) היתה להחריג את כל אותן זכויות נוספות שסופגות הפסדים בהתאם לג"ד 68. חבר הוועדה הרביעי מסכים.
108. המשתתף החמישי מציין כי הלוואות וערבויות לחברות מוחזקות הן נפוצות מאוד. מציע לקבל החלטה בישיבה הבאה לאחר חשיבה נוספת.
109. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי יש הסכמה לגבי הטיפול החשבונאי הנאות בין חברי הוועדה והקושי הוא בממשק עם ג"ד 68. המשתתף החמישי מסכים ומציין כי לעניין הערבות מוכן להקלה פרקטית של אי מדידה בשווי הוגן בהכרה לראשונה ולקבל עיוות מסוים בהפסדי האשראי אם הערבות ממומשת. בדעה כי התחולה של תקן חשבונאות מספר 46 צריכה להיות ברורה.
110. חבר הוועדה האחר בדעה שיש להחריג רק השקעות במכשירים שבגינם הוכרו הפסדי אקוויטי לאחר שההשקעה במניות תופחת כליל. המשתתף החמישי מציין כי המשמעות היא שאותה הלוואה עשויה להיות בתקופות מסוימות בתחולת תקן חשבונאות 46 ובתקופות אחרות לא תהיה בתחולת תקן חשבונאות 46. חבר הוועדה האחר מציע לבצע תיקון לג"ד 68 כדי למנוע ספירה כפולה של הפסדים אם אותן הלוואות היו בתחולת תקן חשבונאות מספר 46 ועוברות לתחולת ג"ד 68. המשתתף החמישי מסכים.

111. חבר הוועדה הרביעי מעדיף שלא לבצע תיקון לג"ד 68 שימנע דיון עתידי בנושא. חבר הוועדה האחר משיב כי תיקון ג"ד 68 הוא פתרון לתקופת הביניים ואינו מונע דיון בג"ד 68.
112. המשתתף החמישי מבקש להבהיר את התחולה של תקן חשבונאות מספר 46 ובפרט את סעיף 2(א). חבר הוועדה הרביעי מציין כי הפתרון המוצע הוא לא להחריג מכשירים מעבר להשקעות בחברות בנות, בחברות כלולות ובעסקאות משותפות, אלא למנוע ספירה כפולה של הפסדים. חבר הוועדה האחר מציין כי יש להחריג רק השקעות במכשירים הוניים (מאחר שממילא לא ייושם לגביהם מודל הפסדי אשראי).
113. חבר הוועדה הרביעי מסכים עם חבר הוועדה האחר. המשתתף החמישי שואל מה יהיה הטיפול במניות בכורה בחברות טכנולוגיה שבהן נהוג להשקיע במניות רגילות ובמספר סדרות של מניות בכורה. חבר הוועדה האחר מציין כי בדומה ל IFRS 9, כל המכשירים שמסווגים בהון של החברה המוחזקת לא מוחרגים. מוסיף כי אם מדובר בחברה בת, מכשירים אלה יכללו גם בהון המאוחד.
114. המשתתף החמישי מציין כי לפי הדוגמה שצורפה לתיקון של IAS 28 הבחינה היא אם במהות מדובר בהשקעה במניות רגילות. מוסיף כי הדוגמה ממחישה השקעה במניות בכורה והשקעה במניות רגילות ודורשת מדידת ההפסדים לפי החלק במניות הרגילות ומדידת ההשקעה במניות בכורה לפי שווי הוגן והקצאת חלק מההפסדים גם להשקעה במניות הבכורה לפי החלק במניות הרגילות. בדעה כי הטיפול החשבונאי שנקבע בתקינה הבינלאומית מביא לספירה כפולה של הפסדים.
115. חבר הוועדה האחר מציע להחריג את כל המכשירים המסווגים בהון של החברות המוחזקות, שעליהם חל ג"ד 68. המשתתף החמישי מסכים.
116. צדיק בדעה כי יידרש תיקון לג"ד 68 אם תבוצע ההחרגה האמורה.
117. המשתתף החמישי מציין כי נדרשים 2 תיקונים בג"ד 68 :
- א. לקבוע שג"ד 68 יחול על כל המכשירים שמסווגים בהון של החברה שיש לחברה המחזיקה בה השפעה מהותית הן לגבי הכרה בהפסדים וחלוקת רווחים.
- ב. בסעיפים המתייחסים להקצאת הפסדים בחברה כלולה יש לקבוע כי יש להכיר בהפסדים עד לאיפוס ההשקעה באותם מכשירים הוניים.
118. המשתתף החמישי מוסיף כי לגבי השקעה במכשירי חוב של חברה כלולה, ההפסדים הוכרו כבר בהתאם לתקן חשבונאות מספר 46 ולכן אין צורך בהכרה בהפסדים של החברה הכלולה כנגד ההשקעה במכשירים אלה.

119. חבר הוועדה האחר מציין כי אם לאחר איפוס ההשקעה במכשירים הוניים ולאחר הכרה בהפסדים בגין השקעה במכשירי חוב לפי תקן חשבונאות מספר 46 קיימים הפסדי אקוויטי נוספים, יש לקחת בהם חלק. בדעה כי יש לקבוע שההכרה בהפסדים לאחר איפוס ההשקעה במכשירים הוניים תהיה לפי הגבוה מבין הפסדי האקוויטי לבין הפסדים לפי תקן חשבונאות מספר 46.
120. המשתתף החמישי בדעה שאין לייחס להשקעה במכשירי חוב הפסדי אקוויטי לאחר הכרה בהפסדים בהתאם לתקן חשבונאות 46. חבר הוועדה האחר מציין כי מדובר בתיקון משמעותי לג"ד 68.
121. צדיק מזכירה כי הנושא נדון כבר בוועדה המקצועית והוחלט שלא לבצע בשלב זה תיקון משמעותי לג"ד 68.
122. המשתתף החמישי בדעה שמדובר על מודל עקבי. מציין כי אם תיושם הגישה של חבר הוועדה האחר והחברה המחזיקה הכירה בהפסדי אשראי בגין ההשקעה במכשירי חוב וכעת נדרשת להכיר בהפסדי אקוויטי בגינם, לא ברור מה יהיה הטיפול בהפסדי האשראי שהוכרו עד אותו מועד.
123. חבר הוועדה האחר מציין כי כוונתו הייתה לקבוע כי יש להכיר בהפסדים לפי הגבוה מבין הפסדי אקוויטי לבין הפסדי אשראי לפי תקן חשבונאות 46. המשתתף החמישי מציין כי גם נושא זה מהווה תיקון משמעותי בג"ד 68. חבר הוועדה האחר בדעה כי בהתאם לגישתו של המשתתף החמישי אם יש חברת סטארט-אפ מצוינת, שהצפי הוא שבעתיד המוצר שלה יצליח, אך במועד הדיווח יש לה גירעון בהון, החברה המחזיקה תכיר בחלקה בהפסדים עד גובה ההשקעה במכשירים הוניים ותכיר בהפסדי אשראי בגין מכשירי החוב, אך לא תיקח חלק בגירעון. המשתתף החמישי מוכן לקבל את עמדתו של חבר הוועדה האחר. בדעה שהתחולה צריכה להיות ברורה וכי נדרשת דוגמה.
124. צדיק מציעה להכין הצעה בהתאם להצעתו של חבר הוועדה האחר. חבר הוועדה הרביעי וחבר הוועדה מסכימים להצעת חבר הוועדה האחר. חבר הוועדה החמישי מסכים.
125. היו"ר מציין כי הדיון התחיל בתשלום בגין ערבות ואם מדובר בנכס פיננסי או בהשקעה בחברה מוחזקת ומתוך כך המשך הדיון לעניין התחולה והצורך בתיקון של ג"ד 68.
126. חבר הוועדה האחר מציין כי ההחלטה שיש לקבל לגבי הערבות היא אם לחייב חברה כלולה למדוד את הערבות במועד ההכרה לראשונה בשווי הוגן או לאפשר מדידה בעלות.
127. צדיק מציעה לקיים הצבעה לגבי מדידת הערבות בהכרה לראשונה בשווי הוגן וזקיפת השווי ההוגן של הערבות להשקעה בחברה הכלולה כנגד ההתחייבות בגין ערבות (תיקון לג"ד 68).

חבר הוועדה החמישי, חבר הוועדה הרביעי, חבר הוועדה האחר, וחבר הוועדה הנוסף תומכים.

128. **צדיק מסכמת כי תכין הצעה לפיה ערבות לחברה כלולה תימדד בהכרה לראשונה בשווי הוגן. בספרי החברה המחזיקה, ההתחייבות בגין הערבות תוכר כנגד חשבון ההשקעה (תיקון לג"ד 68).**

129. המשתתף שואל אם התיקון יבוצע בסעיף 17 בתקן חשבונאות 46. צדיק משיבה כי בסעיף 17 תינתן הקלה לגבי מדידת ערבות שניתנה לצד שלישי בעלות, אך לגבי ערבות לחברה כלולה תהיה החרגה להקלה לפיה תידרש מדידה בשווי הוגן.

130. המשתתף הנוסף שואל אם הדרישה למדידה בשווי הוגן במועד ההכרה לראשונה תהיה רק בדוחות הכספיים של החברה המחזיקה ולא של החברה הכלולה (כלומר, החברה הכלולה תוכל להתעלם מההטבה בערבות). חבר הוועדה משיב בחיוב. מוסיף כי גם בתקינה הבינלאומית אין דרישה למדידת ההטבה שניתנה בערבות וקיימת בחירת מדיניות חשבונאית ולא מוכר נכס בכל מקרה.

131. צדיק שואלת מה עמדת הנוכחים לגבי הצעות חבר הוועדה האחר (שיטת השכבות) והמשתתף החמישי לגבי הכרה בחלק החברה המחזיקה בגירעון בהון. היו"ר וחבר הוועדה הנוסף תומכים בעמדת חבר הוועדה האחר.

132. המשתתף שואל אם ההפסדים יוכרו גם כנגד השקעות במכשירי חוב. חבר הוועדה האחר משיב בחיוב. המשתתף מציין כי כך נמנעת הספירה הכפולה של ההפסדים שקיימת כיום בתקינה הבינלאומית.

133. חבר הוועדה מסכים לעמדת חבר הוועדה האחר ומציין כי כך תימנע הספירה הכפולה של ההפסדים.

134. חבר הוועדה הרביעי מצטרף לעמדת חבר הוועדה האחר, אך בדעה שיש לבטל את שיטת השווי המאזני. חבר הוועדה מסכים.

135. צדיק מבקשת מחבר הוועדה האחר להכין הצעה לתיקון גילוי דעת 68 לגבי ההכרה בהפסדי החברה המוחזקת. **חבר הוועדה האחר מסכים.**

136. **היו"ר נועל את הישיבה.**